

عنوان مقاله:

سنجش و ارزیابی پایداری سکونتگاه های شهری (مطالعه موردی: استان اردبیل)

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 6، شماره 19 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسین نظم فر - عضو هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیلی

علی مجنونی - مدرس گروه مهندسی معماری دانشگاه بناب

احمد آفتاب - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

توسعه ی پایدار سکونتگاه های شهری دارای ابعاد گسترده بوده که وابسته به شرایط مکانی و زمانی می باشد و جهت شناخت آن نیاز به بررسی و ارزیابی شاخص های پایداری از ابعاد گوناگون اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی است. این پژوهش نیز با هدف سنجش و ارزیابی شاخص های توسعه ی پایدار به روش توصیفی - تحلیلی و کمی در سکونتگاه های شهری استان اردبیل صورت گرفته است. بدین منظور داده های مورد نیاز از طریق سالنامه ی آماری سال 1390 و همچنین آمارها و گزارش های ادارات و نهادهای مختلف جمع آوری شده است. سپس با استفاده از مدل بارومتر پایداری اقدام به سنجش و ارزیابی پایداری سکونتگاه های شهری در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی در شهرستان های استان اردبیل گردیده است. نتایج حاصل از پیاده سازی مدل بارومتریک نشان می دهد که میزان پایداری شهرستان اردبیل به عنوان مرکز استان از نظر شاخص های پایداری اجتماعی (79/0) و شاخص های پایداری اقتصادی (71/0) با اختلاف زیادی نسبت به دیگر شهرستان های استان در وضعیت پایداری بالقوه قرار گرفته است. دیگر شهرستان های استان نیز با اختلاف زیادی نسبت به مرکز استان در وضعیت ناپایداری و ناپایداری بالقوه قرار دارند. از نظر شاخص های زیست محیطی نیز به ترتیب شهرستان های بیله سوار (68/0)، مشگین شهر (58/0)، پارس آباد (54/0) در اولویت های اول تا سوم قرار گرفته و شهرستان اردبیل (41/0) در اولویت چهارم قرار گرفته است. در کل استان اردبیل از نظر میانگین کل رفاه انسانی و رفاه اکوسیستم با امتیاز (35/0) در سطح بسیار پایینی قرار دارد. بنابراین با توجه به شرایط پایداری سکونتگاه های استان اردبیل می توان نتیجه گرفت که سطح پایداری در این استان از وضعیت مناسبی برخوردار نبوده و نیاز به برنامه ریزی با در نظر گرفتن نقاط ضعف و قوت هر منطقه دارد.

کلمات کلیدی:

سنجش پایداری، مدل بارومتریک، سکونتگاه های شهری، استان اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/886203>

